

ad § 7.

En virkelig betryggende Trikinontrol vil kun kunne opnaas, saafremt den omfatter alle Svin, der slagtes til Menneskeføde. En saadan Kontrol vil imidlertid blive meget dyr, idet Udgiften hertil let vil kunne beløbe sig til 40—50 000 Kr. paa et større Svineslagteri, men da der i de senere Aar kun er paavist Trikiner i meget faa Tilfælde, har man ikke villet skærpe de i § 7 i den nugældende Lov indeholdte Bestemmelser udover i 1ste Stykke at paabyde Trikinontrol af de Svin, for hvilke man efter de nugældende Bestemmelser i Tilfælde af Trikinontrol maa opkræve Afgift. Erfaringen viser, at det hovedsagelig er i disse Svin, at Trikiner forekommer, og man har anset det for rimeligt, at Forbrugerne bør have den størst mulige Sikkerhed for Flæsk og Affald, der hidrører fra de paagældende af Landbrugsministeren godkendte Virksomheder, der iøvrigt i mange Tilfælde — 85 offentlige Slagtehus og Eksportsvineslagterier har indført saadan Kontrol, medens denne endnu ikke er indført paa de resterende 21 — har indført saadan Trikinontrol og uden Vanskelighed og større Udgift vil kunne opretholde denne.

Den i § 7, 1ste Stykke, sidste Punktum i den nugældende Lov indeholdte særlige Bestemmelse om, at Mellemgulv ikke henregnes til Affald, der altid kan indføres og forhandles uden Trikinundersøgelse, har man ikke anset det for nødvendigt at opretholde under Hensyn til, at den i Paragrafens 1ste Stykke foreslaaede Trikinontrol vil omfatte alle de Svin, i hvilke Trikiner fortrinsvis forekommer.

Man har endelig for det Tilfælde, hvor Faren for en Trikinepidemis Optræden skønnes at være til Stede, ment at burde foreslaa, at der tillægges Landbrugsministeren Bemyndigelse til at paabyde den til Forebyggelse heraf nødvendige Udvidelse af Trikinkontrollen.

ad § 8.

Bestemmelsen i 2det Stykke er foreslaaet udvidet til ogsaa at gælde Beværtere, Pensionatsværter o. lign., ligesom Bestemmelsen i 4de Stykke om, at de paagældende Personer ikke maa drive Virksomhed med selvdøde Dyr uden Landbrugsministerens Tilladelse, ogsaa er ny. De øvrige Bestemmelser svarer til den nugældende Lovs § 9.

ad § 9.

Den i 1ste Stykke indeholdte Bestemmelse tilsigter at aabne Mulighed for, at de interesserede Kommunalbestyrelser kan fjerne det Misforhold, der nu bestaar ved, at de angivne Varer kan forhandles paa Torve og lignende Steder samtidig med, at Sundhedsvedtægterne foreskriver strenge Regler for Indrettelsen af Byens Udsalgssteder. Oprindelsen til denne Forhandling findes i D.L. 3-13-26, jfr. Plakat af 22. Juni 1808, der bestemmer, at enhver Landboer maa til Axel-Torvene i Kiøbenhavn, saavel som i de øvrige Kiøbsteder, indføre baade fersk og saltet Flæsk og Kød af alt Slags (Hestekød for det første alene undtaget), og der bortsælge samme saavel i store som smaae Partier. (Paa det Indvaanerne i Kiøbenhavn og de øvrige Kiøbsteder i Danmark under de nuværende Forhold ikke skal lide Mangel paa Kød)“. Nu ligger Forholdene som bekendt helt anderledes, idet det ikke er Landboere, men Slagtere, der indfører og forhandler Kødet, og Kiøbenhavn og Købstæderne ikke har denne Form for Kødforsyning nødvendig.

Den i 2det Stykke indeholdte Bestemmelse findes ikke i den nugældende Lov, hvorimod den er optagen i alle de senest stadfæstede Sundhedsvedtægter, og man har paa Grund af dens store Betydning for en god Kødkontrol fundet det formaalstjenligt at lovfæste den.

En lignende Bestemmelse som den i 3die Stykke angivne findes i § 4 i den nugældende Lov.

ad § 10.

De opførte Straffebestemmelser er de samme, som findes i den nugældende Lov om indenrigs Kødkontrol, dog med den Ændring, at man har foreslaaet de højere Bødebestemmelser bragt til Anvendelse ikke alene for Overtrædelse af Bestemmelserne om Trikiner og for Indbringelse af selvdøde Dyr i Pølsefabrikker og lignende Virksomheder, men overfor enhver Overtrædelse af sanitær Betydning, ligesom man har foreslaaet en stærkt tiltrængt Bestemmelse om, at den idømte Bøde for saadanne Overtrædelser i intet Tilfælde maa være mindre end den ved Overtrædelsen opnaaede Fortjeneste.